

Dopis od Preláta (leden 2009)

Na začátku nového roku nás Prelát zve k uvažování o zázraku našeho božského synovství, zvláště jak je popisováno v listech Svatého Pavla.

07.02.2009

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

O Vánocích se také díváme na Pannu Marii, která je zcela zaměstnána péčí o svého nově narozeného syna. S

jakou láskou ho brala v Betlémě do náruče a neustále se o něj starala! Později v Nazaretě, si vždy našla způsob, jak být stále s ním: s láskou spolupracovala se svatým Josefem na lidském dozrávání Božího syna a učila se z jeho chování a slov jako první a nejlepší Mistrova žačka. A nyní se stará o nás – o každého z nás – se stejnou láskou a péčí, s jakou se starala o svého syna, protože Ježíš Kristus ji na kříži stvrdil v jejím skutečném duchovním mateřství pro lidi všech dob[1]. Od té chvíle se Maria nepřestala starat o celé lidstvo a zvláště o své nejpotřebnější děti. Proto nás církve slavností Božího Mateřství na začátku nového roku zve k tomu, abychom rozjímali o starostlivosti Panny Marie a děkovali jí za její lásku.

Vtělení Slova se uskutečnilo, jak vyznáváme v Krédu, díky působení Ducha svatého a naprosto svobodné spolupráci Panny Marie. Skrze toto

tajemství, jež vrcholí na kříži a při Zmrtvýchvstání, nás Bůh vysvobodil od našich hříchů a věnoval nám dar Božího synovství. V uplynulých dnech jsme četli slova svatého Pavla, velkého hlasatele Krista a evangelia, směřovaná Galatánům, jež v sobě skrývají poklad učení církve. Apoštol píše, že *když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny*[2].

V tomto roce svatého Pavla se budeme s láskou zabírat některými základními body učení, jež nám tento apoštol pohanů předal. **Stojíme tváří v tvář gigantovi** – řekl papež před několika měsíci – nejen **na poli konkrétního apoštolátu, ale také na poli mimořádně hluboké a podnětné teologické nauky**[3]. On to byl, kdo spolu se svatým Janem hovořil o Duchu svatém, o jeho působení v církvi a v křesťanech. V

těchto řádcích bych se rád dotkl některých aspektů tohoto učení, abychom hlouběji pronikli do základní důležitosti Ducha svatého pro intenzivní rozvoj křesťanské existence, která je cílem, k němuž směřujeme.

Čtení ze Skutků apoštolů nám ukazuje, jak Duch svatý vede církev od samého začátku. Jeho působení, jak se vypráví v této knize, se projevuje v životě svatého Pavla: vše, co apoštol dělá, od jeho rozhovorů až po jeho umučení, je ovlivněno působením Ducha svatého. Pán si ho skrze milost hledá a volí spolu s Barnabášem pro šíření křesťanství mezi pohany; vede ho na jeho apoštolských cestách a pobízí ho k evangelizaci Evropy; oznamuje mu, že musí vydat svědectví o Kristu v Jeruzalémě a dokonce i v samém Římě[4]. ***Jedním slovem: jeho přítomnost a působení lze pozorovat všude[5].*** Působení

Posvětitelé mezi prvními křesťany je tak mocné, že se knize Skutků apoštolů začalo říkat *Evangelium Ducha svatého*.

Nepochybujme o tom: velmi získáme na kontemplativním duchu, a na apoštolské účinnosti, pokud ho budeme každý den více vzývat; pokud ho budeme prosit, aby nás vedl svou milostí. Nakolik se snažíš dát nadpřirozený nádech svým skutkům? S jakou zbožností vyslovuješ *Sláva Otci i Synu i Duchu svatému*? Cítíš potřebu vložit se do jeho rukou pokaždé, když vyslovíš jeho jméno?

Svatý Pavel **nezůstává u popisu pouze dynamické a akční dimenze třetí Osoby Nejsvětější Trojice, ale analyzuje také její přítomnost v životě křesťana**[6]. Ježíš Kristus řekl, že v duši, která přijme jeho slova a bude ho milovat, si udělají příbytek Otec i On sám; a dodal: *Toto jsem k*

vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Zastánce pak, Duch svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl[7]. Apoštol, inspirovaný Bohem, **přemýšlí o Duchu a vysvětluje jeho vliv nejen na křesťanovo jednání, ale také na jeho bytí. Je to právě Pavel, který nám říká, že Duch Boží přebývá v nás (srv. Řím 8,9; 1. Kor 3,16) a že „Bůh nám poslal do srdce Ducha svého Syna“ (Gal 4,6) [8].**

Víme, že Nejsvětější Trojice sídlí v duši spravedlivého skrze milost; avšak tato její přítomnost v lidech, kteří žijí v přátelství s Bohem, se připisuje zvláštním způsobem Duchu Posvětiteli. Tradiční vysvětlení je snadno pochopitelné: jelikož je posvěcení výsledkem Boží lásky, není nic logičtějšího, než že se tato činnost připisuje Osobě, která je v luně Trojice láska sama, Duchu svatému. Stejně, jako se analogicky připisuje

Otci stvoření a Slovu spása i když vše, co Bůh činí ve spojitosti se světem, je činěno nerozlučně všemi třemi božskými Osobami. Nejsvětější Trojice prostupuje až do samého nitra našeho bytí, nejen jako stvoření, nýbrž nás milostí činí účastnými na vnitřním božském životě, jako děti Otce v Synu, skrze Ducha svatého[9].

II. Vatikánský koncil říká: „Takové a tak velké je tajemství člověka, které věřícím vyzařuje z křesťanského zjevení. Skrze Krista v Kristu se tedy osvětluje záhada bolesti a smrti, která nás mimo jeho evangelium drtí. Kristus vstal z mrtvých, svou smrtí zničil smrt a daroval nám život, abychom se stali syny v Synu a volali v Duchu: Abba, Otče“[10].

Dar Božího synovství je pro nás největším darem, jaký jsme mohli od Boha dostat. **To je naše velká důstojnost: že nejsme jenom**

obrazem, ale dětmi Božími. To – říká svatý Otec – je pozvání k životu tohoto našeho synovství, abychom si stále více uvědomovali, že jsme adoptivními dětmi ve velké Boží rodině. Je to pozvání přeměnit tento objektivní dar na subjektivní skutečnost, určující naše myšlení, naše jednání, naše bytí[11].

Měli bychom být velmi vděčni svatému Pavlovi, který byl vyvolen za nástroj k tomu, aby nám ukázal v novém lesku tuto základní pravdu křesťanské víry. V listě Galaťanům poté, co nám připomíná, že Slovo se stalo tělem v luně Panny, abychom se mohli stát Božími dětmi, říká: *a protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, a ten volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, nýbrž syn, a jakožto syn také dědic skrze Boha[12]*. Naplňuje se tak to, na co poukazuje svatý Tomáš Akvinský: „Tak jako výsledkem poslání Syna bylo vést k Otci, tak také

bylo výsledkem poslání Ducha svatého přivést věřící k Synu“[13].

Uznat tento dar a chovat se odpovídajícím způsobem je – jak učil svatý Josemaría – tou ***největší vzpourou člověka, který nechce žít jako zvíře, který není spokojen, nemá klid, jestliže nemůže uctívat a jestliže ani nezná svého Stvořitele***[14]. Proto dodával: ***otroctví nebo Boží synovství, to ve svém životě musíme volit. Buď Boží děti, nebo otroci pýchy, smyslnosti, onoho skličujícího sobectví, ve kterém se, jak se zdá, zmítá tolik lidí*** [15].

Bůh chtěl, aby základem ducha Opus Dei bylo živé vědomí Božího synovství; tak to vždy tvrdil náš Zakladatel, který si pamatoval, jak často opakoval, dokonce i přesný okamžik, kdy Pán způsobil, že se mu to vrylo živě do duše. ***Tento typický rys se zrodil spolu s Dílem a dostal***

formu v roce 1931: ve chvílích lidsky obtížných, kdy jsem si však byl jist nemožným – totiž tím, co nyní vy vidíte jako skutečnost –, jsem cítil Pánovo mocné působení ve mém srdci, jež mi na rty přinášelo něco naléhavě důležitého, tuto úžasnou střelnou modlitbu: Abba! Pater! Byl jsem na ulici, v tramvaji: ulice není na překážku našemu kontemplativnímu rozhovoru; hluk světa je pro nás místem modlitby. Pravděpodobně jsem se tu modlitbu modlil nahlas a lidé si museli myslet, že jsem blázen: Abba! Pater! Jakou důvěru, odpočinek a optimismus vám přinese uprostřed vašich obtíží, když se budete cítit jako děti Otce, který všechno ví a všechno může[16].

Svatý Josemaría nám všem doporučoval, abychom často každý den uvažovali nad touto pravdou.

Vybízel nás k tomu, abychom uvažovali nad učením svatého Pavla: *spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch, že jsme Boží děti. Když však děti, dostane se nám dědictví: dědictví od Boha a spoludědictví s Kristem. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojít slávy*[17].

Vždy je možnost k prohloubení Božího synovství, v těchto dnech je nám však na dosah ještě více: stačí se dívat na děťátko Ježíše v kolébce, v náručí jeho matky nebo svatého Josefa. Náš Bůh se stal bezmocným a slabým stvořením, abychom byli a mohli se cítit opravdovými dětmi Božími a přiblížili se k Němu bez jakéhokoliv strachu. Jestliže se nám to někdy z jakéhokoliv důvodu bude zdát těžké, běžme k Panně Marii a svatému Josefovi a prosme je, aby nám ukázali jak jednat v soukromí důvěrně s Bohem, stejně tak, jako oni. Prosme Ducha svatého, který v

nás přebývá, aby vložil do naší duše tento výkřik – *Abba! Pater!* –, abychom díky daru zbožnosti mohli vychutnávat do hloubky skutečnost našeho Božího synovství.

Ve svých katechezích svatý Otec Benedikt XVI. zdůrazňuje, že **je zde také další typický aspekt Ducha, o kterém nás učí sv. Pavel: je to jeho spojení s láskou. Apoštol totiž píše: „Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán“ (Řím 5,5). Duch nás uvádí do samotného rytmu božského života, kterým je život lásky, a činí nás osobně účastnými na vztazích mezi Otcem a Synem [18].**

Zvažme dobře význam těchto slov. Díky Duchu svatému, který z nás činí děti Boží v Kristu, jsme byli jakoby *uvedeni* do blaženého a oblažujícího života Nejsvětější Trojice. My, ubohá stvoření, stvořená z hrstky bláta,

můžeme žít rytmem Pánova Srdce.
„Duch nás připodobňuje Kristu skrze svou posvěcující moc. On je skutečně jako osoba nebo struktura Krista, našeho Spasitele a on sám nám vtiskuje podobu Boha“[19].

O tomto neustálém působení Ducha svatého nám vypráví slavnost Zjevení Páně a svátek Křtu Páně: to on přivedl mudrce z východu až do Betléma a viditelně sestoupil na našeho Pána v Jordánu, ukazujíc tak, že Ježíš Kristus je očekávaný Mesiáš. Naučme se otevírat svá srdce jeho posvěcující milosti. Rozvažujme častěji nad oním oznámením, které zaznělo, zatímco byl Ježíš křtěn svatým Janem: *Toto je můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení*[20]. A v okamžiku proměnění opět: *Toto je můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení; toho poslouvejte*[21]. Abychom mohli vstoupit do tohoto dialogu a vyvodit praktické důsledky z Mistrova učení, slov a gest, musíme

být velmi pohotoví vůči působení Ducha svatého, který nám s větší jasností odhalí možnost a potřebu posvěcování našeho běžného života; s vědomím, že veškeré naše jednání má být shrnuto v rozhovoru s Bohem a o Bohu s dušemi.

Výročí narození Svatého Josemaríi 9. ledna a výročí jeho křtu 13. ledna k nám také hovoří o blízkosti Ducha svatého. Využijme přímluvy našeho Otce, aby se v nás prohloubila věrnost – taková, jakou celý život hledal svatý Josemaría –, a přijímejme všechna vnuknutí Ducha svatého.

Již vím, že budete velmi myslet na to, že 21. ledna je další výročí prvního kroužku Svatého Rafaela: v oněch **třech, třech tisících, třech miliónech** ... jsme byli i my. Kéž nezapomeneme na to, že jestli budeme chtít, umožní Pán také každému z nás být apoštolsky účinný,

jestliže budeme „zásadně“
eucharističtí.

S velkou láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. ledna 2009.

[1] Srov. *Jan* 19, 25–27.

[2] *Gal* 4, 4–5.

[3] Benedikt XVI., *Projev při generální audienci*, 15. 11. 2006.

[4] Srov. *Sk* 13, 2–4; 16, 6–10; 22–23; 23,11; 27,24.

[5] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 127.

[6] Benedikt XVI., *Projev při generální audienci*, 15. 11. 2006

[7] *Jan* 14, 25–26.

[8] Benedikt XVI., *Projev při generální audienci*, 15. 11. 2006.

[9] Srov. Jan Pavel II., Enc. *Dominum et Vivificantem*, 18. 5. 1986, č. 32 a 52.

[10] II. Vatikánský koncil, *Gaudium et spes*, č. 22.

[11] Benedikt XVI., *Projev při generální audienci*, 15. 11. 2006.

[12] *Gal* 4, 6–7.

[13] Svatý Tomáš Akvinský, *Komentář k evangeliu svatého Jana*, 14,26.

[14] Svatý Josemaría, *Boží přátelé*, č. 38.

[15] *Tamtéž*. [16] Svatý Josemaría, *Dopis* 9. 1. 1959, č. 60. [17] *Řím* 8, 16–17.

[18] Benedikt XVI., *Projev při generální audienci*, 15. 11. 2006.

[19] Svatý Cyril Alexandrijský, *Velikonoční kázání*. [20] *Mt 3,17*.

[21] *Mt 17,5*.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
dopis-od-prelata-leden-2009/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-leden-2009/)
(07.08.2025)